ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

କରମ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 7,1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଡି. ପି. ୱାଧୱା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1952:ଧାରା 7 ।

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908: ଧାରା 151 ଏବଂ 152 ।

ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିଗ୍ରହଣ - ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ - କ୍ଷତିପୂରଣ - 1984 ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ 68 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବର୍ଦ୍ଧିତ ସହାୟତା ଏବଂ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଆବେଦନ - ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ - ନିର୍ଣ୍ଣିତ -ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ବର୍ଦ୍ଧିତ ସହାୟତା ଏବଂ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ - 1984 ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ 68 ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ -ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 151 ଏବଂ 152 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏବଂ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ଅଦାଲତର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ - ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ଅପସାରଣ ନକରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2942-49/1997 ।

C.R. ସଂଖ୍ୟା 1220-27/19872ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 13.5.83 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ କେ. ଅମରେଶ୍ୱରୀ, ୱାସିମ ଏ. କାଦରୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୀଲ କଟିୟାର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଏସ୍. ବଗ୍ଗା ଏବଂ ତନୁଜ ବଗ୍ଗା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା । ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1952 ର ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରତିବାଦରେ ପାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ଯିଏ 1982 ମସିହା ଜୁଲାଇ 6 ରେ ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ସମାନ ଭାବରେ କେନାଲ ପିଛା 3,000 ଟଙ୍କା ହାରରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ବିରୋଧରେ ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଅପିଲ 1985 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 10 ରେ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହି ଅର୍ଥରାଶି 1986 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ 14 ତାରିଖରେ ଅଦାଲତରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ।

ତେବେ, 1987 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 2 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 151 ଏବଂ 152 ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ, ଅର୍ଥାତ୍ 1984 ର ଅଧିନିୟମ 68 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବର୍ଦ୍ଧିତ ସହାୟତା ଏବଂ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 1987 ମସିହା ମେ 13 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ବର୍ଦ୍ଧିତ ଦେୟ ଏବଂ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ; ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଆଇନ, ଅର୍ଥାତ୍ 1984 ର 68 ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଯେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ, କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ । ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 151 ଏବଂ 152 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା

ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସଂଶୋଧନ କରି କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ । ଏହା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଧିକାରିତାର ଅଭାବର ଏକ ମାମଲା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ଅପସାରଣ ନକରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକୁ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସହାୟତା ଏବଂ ସୁଧ ମଞ୍ଜୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଟି. ଏନ. ଏ.

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।